Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

25 aprilie 2013 *

„Comerțul cu produse derivate din focă — Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 — Norme de aplicare — Regulamentul (UE) nr. 737/2010 — Interdicția introducerii pe piață a produselor menționate — Excepție în favoarea comunităților inuite — Excepție de nelegalitate — Temei juridic — Subsidiaritate — Proporționalitate — Abuz de putere”

În cauza T-526/10,

Inuit Tapiriit Kanatami, cu sediul în Ottawa (Canada),

Nattivak Hunters and Trappers Association, cu sediul în Qikiqtarjuaq (Canada),

Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, cu sediul în Pangnirtung (Canada),

Jaypootie Moesesie, cu domiciliul în Qikiqtarjuaq,

Allen Kooneeliusie, cu domiciliul în Qikiqtarjuaq,

Toomasie Newkingnak, cu domiciliul în Qikiqtarjuaq,

David Kuptana, cu domiciliul în Ulukhaktok (Canada),

Karliin Aariak, cu domiciliul în Iqaluit (Canada),

Canadian Seal Marketing Group, cu sediul în Quebec (Canada),

Ta Ma Su Seal Products, Inc., cu sediul în Cap-aux-Meules (Canada),

Fur Institute of Canada, cu sediul în Ottawa,

NuTan Furs, Inc., cu sediul în Catalina (Canada),

GC Rieber Skinn AS, cu sediul în Bergen (Norvegia),

Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), cu sediul în Nuuk, Groenlanda (Danemarca),

Johannes Egede, cu domiciliul în Nuuk,

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), cu sediul în Nuuk,

William E. Scott & Son, cu sediul în Edinburgh (Regatul Unit),

* Limba de procedură: engleza.

Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, cu sediul în Cap-aux-Meules,

Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, cu sediul în Istanbul (Turcia),

Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd, cu sediul în Fleur-de-Lys (Canada),

reprezentați de J. Bouckaert și de H. Viaene, avocați,

reclamanți,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de E. White, de P. Oliver și de K. Mifsud-Bonnici, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Parlamentul European, reprezentat inițial de I. Anagnostopoulou și de L. Visaggio, ulterior de M. Visaggio și de D. Gauci, în calitate de agenți,

și de

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de M. Moore și de K. Michoel, în calitate de agenți,

intervenient,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 737/2010 al Comisiei din 10 august 2010 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 216, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din domnul A. Dittrich (președinte), doamna I. Wiszniewska-Białecka și domnul M. Prek (raportor), judecători,

grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 octombrie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt, procedura și concluziile părților

1 La 16 septembrie 2009, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 286, p. 36, denumit în continuare „Regulamentul de bază"), care are ca obiect, potrivit articolului 1, stabilirea de norme armonizate privind introducerea pe piață de produse derivate din focă.

2 Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul de bază prevede următoarele:

„Introducerea pe piață a produselor derivate din focă este permisă numai dacă produsele în cauză sunt obținute în urma unor vânători de foci desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene și contribuie la subzistența acestora. Aceste condiții se aplică în momentul sau la locul în care sunt importate produsele.”

3 Considerentul (14) al Regulamentului de bază precizează în această privință că nu ar trebui să fie afectate interesele economice și sociale fundamentale ale comunităților inuite care vânează foci ca mijloc de asigurare a subzistenței. Astfel, potrivit considerentului menționat, vânătoarea reprezintă o parte integrantă a culturii și a identității membrilor comunității inuite și, ca atare, este recunoscută prin Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene. Prin urmare, introducerea pe piață de produse din focă obținute în urma unor vânători de foci desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene și care contribuie la subzistența acestora ar trebui permisă.

4 Reiese din articolul 3 alineatul (4) și din articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul de bază că, între altele, măsurile pentru punerea în aplicare a autorizației pentru comunitățile inuite trebuie adoptate de Comisia Europeană.

5 În temeiul articolului 8 din Regulamentul de bază, acesta intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar articolul 3 se aplică de la 20 august 2010.

6 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 11 ianuarie 2010, Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, domnii Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, doamna Karliin Aariak, domnul Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), domnul Johannes Egede și Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) au formulat o acțiune în anularea Regulamentului de bază. Prin Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul European și Consiliul (T-18/10, Rep., p. II-5599), în prezent în recurs, acțiunea respectivă a fost respinsă ca inadmisibilă.

7 La 10 august 2010, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 737/2010 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului de bază (JO L 216, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În temeiul articolului 12, acest regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

8 La 9 noiembrie 2010, reclamanții, respectiv Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, domnii Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, doamna Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), domnul Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diș Ticaret Ltd Șirketi și Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd, au introdus prezenta acțiune, prin care se urmărește anularea regulamentului atacat.

9 Prin acte separate, depuse la grefa Tribunalului la 11 și, respectiv, la 23 februarie 2011, Parlamentul European și Consiliul au solicitat să intervină în prezenta cauză în susținerea concluziilor Comisiei. Reclamanții și Comisia nu au prezentat observații cu privire la aceste solicitări.

10 Prin Ordonanța din 13 aprilie 2011, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Parlamentul European și de Consiliu.

11 La 7 iulie 2011, Parlamentul European și Consiliul au depus memorii în intervenție.

12 La 9 august 2011, reclamanții au depus o scrisoare cuprinzând modificări ale concluziilor lor cu privire la cheltuielile de judecată. Prin decizia președintelui Camerei a șaptea a Tribunalului din 29 august 2011, această scrisoare a fost inclusă în dosar. La 8 și la 12 septembrie 2011, Comisia, apoi Consiliul și Parlamentul European au depus observații cu privire la aceste modificări ale concluziilor reclamanților.

13 La 13 septembrie 2011, reclamanții și-au prezentat observațiile cu privire la memoriile în intervenție ale Parlamentului European și ale Consiliului.

14 Reclamanții solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că acțiunea este admisibilă:

— anularea regulamentului atacat:

— declararea Regulamentului de bază inaplicabil în temeiul articolului 277 TFUE:

— obligarea Parlamentului European și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

15 Comisia și Parlamentul European solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamanților la plata în solidar a cheltuielilor de judecată.

16 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamanților la plata în solidar a cheltuielilor de judecată.

— neobligarea sa la plata integrală sau parțială a cheltuielilor de judecată ale reclamanților.

17 În scrisoarea din 9 august 2011 (a se vedea punctul 12 de mai sus), precum și în ședință, reclamanții au solicitat Tribunalului obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată proprii, precum și la suportarea cheltuielilor de judecată ale acestora, precum și obligarea Parlamentului European și a Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

18 În memoriul în intervenție, Consiliul a arătat că majoritatea reclamanților nu îndeplineau condițiile de admisibilitate prevăzute la articolul 263 TFUE, în sensul că nu toți ar fi vizați în mod direct de regulamentul atacat.

19 Atât în duplică, cât și în ședință, Comisia a susținut că acțiunea pare admisibilă în măsura în care îi privește cel puțin pe unii dintre reclamanți. Totuși, în ședință, a precizat că, în opinia sa, nu toate argumentele prezentate de reclamanții menționați sunt admisibile și nu toate trebuie luate în considerare.

20 Trebuie amintit că instanța Uniunii europene are dreptul să aprecieze, în funcție de împrejurările fiecărei cauze, dacă o bună administrare a justiției justifică respingerea pe fond a acțiunii fără a se pronunța în prealabil asupra admisibilității sale (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 februarie 2002, Consiliul/Boehringer, C-23/00 P, Rec., p. I-1873, punctele 51 și 52, Hotărârea Curții din 23 martie 2004, Franța/Comisia, C-233/02, Rec., p. I-2759, punctul 26, și Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010, KEK Diavlos/Comisia, T-190/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 32).

21 În împrejurările speței și în interesul economiei procedurii, este necesar să se examineze de la bun început concluziile reclamanților privind anularea, fără o pronunțare prealabilă cu privire la admisibilitatea acțiunii în ansamblu sau cu privire la admisibilitatea unor argumente și a excepției de nelegalitate invocate de reclamanți, acțiunea fiind, în orice caz și din motivele prezentate în continuare, lipsită de temei.

Cu privire la fond

22 În susținerea acțiunii formulate, reclamanții invocă cu titlu principal un motiv întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului de bază. Acesta din urmă nu ar fi aplicabil în speță, ceea ce ar priva regulamentul atacat de orice temei juridic și ar trebui să conducă la anularea sa. În cadrul celui de al doilea motiv, invocat în subsidiar, reclamanții solicită anularea regulamentului atacat în temeiul unui pretins abuz de putere.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe lipsa de temei juridic a regulamentului atacat

23 În cadrul prezentului motiv, reclamanții invocă o excepție de nelegalitate privind Regulamentul de bază. Motivul cuprinde trei aspecte.

24 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 277 TFUE este expresia unui principiu general care asigură oricărei părți dreptul de a contesta pe cale incidentă, în vederea obținerii anulării unui act împotriva căruia poate formula o acțiune, validitatea unui act instituțional anterior care constituie temeiul juridic al actului atacat, dacă această parte nu dispunea de dreptul de a introduce, în temeiul articolului 263 TFUE, o acțiune directă împotriva unui astfel de act, ale cărui consecințe le suportă fără să fi fost în măsură să solicite anularea acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 6 martie 1979, Simmenthal/Comisia, 92/78, Rec., p. 777, punctul 39, și Hotărârea Curții din 19 ianuarie 1984, Andersen și alții/Parlamentul European, 262/80, Rec., p. 195, punctul 6).

– Cu privire la primul aspect, întemeiat pe alegerea eronată a temeiului juridic al Regulamentului de bază

25 Regulamentul de bază a fost adoptat în temeiul articolului 95 CE. Conform articolului 1, acest regulament stabilește norme armonizate privind introducerea pe piață de produse derivate din focă.

26 În cadrul unei prime obiecții, reclamantele susțin că Parlamentul European și Consiliul au săvârșit o eroare de drept atunci când au reținut articolul 95 CE drept temei juridic pentru adoptarea Regulamentului de bază. Ar rezulta din expunerea de motive a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind comerțul cu produse derivate din focă, prezentată de Comisie [COM(2008) 469 final din 23 iulie 2008, denumită în continuare „Propunerea de Regulament de bază”], și din considerentele Regulamentului de bază că obiectivul principal al acestuia este protecția bunăstării animalelor, iar nu funcționarea pieței interne.

27 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul sistemului de competențe ale Uniunii, alegerea temeiului juridic al unui act trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot fi supuse controlului jurisdicțional. Printre acestea figurează în special scopul și conținutul actului respectiv (a se vedea Hotărârea Curții din 12 septembrie 2006, Laserdisken, C-479/04, Rec., p. I-8089, punctul 30 și jurisprudența citată).

28 Tot potrivit unei jurisprudențe constante, măsurile prevăzute la articolul 95 alineatul (1) CE trebuie să aibă în mod efectiv ca obiect ameliorarea condițiilor de instituire și de funcționare a pieței interne. Deși simpla constatare a unor disparități între reglementările naționale și a riscului abstract de obstacole în calea libertăților fundamentale sau de denaturări ale concurenței nu este suficientă pentru a justifica alegerea articolului 95 CE ca temei juridic, legiuitorul Uniunii poate utiliza această dispoziție în special în cazul existenței unor divergențe între reglementările naționale atunci când acestea sunt de natură să constituie obstacole în calea libertăților fundamentale și să aibă astfel o incidență directă asupra funcționării pieței interne (a se vedea Hotărârea Curții din 8 iunie 2010, Vodafone și alții, C-58/08, Rep., p. I-4999, punctul 32 și jurisprudența citată).

29 Utilizarea acestei dispoziții este de asemenea posibilă în vederea prevenirii apariției unor astfel de obstacole privind schimburile, care ar rezulta din evoluția eterogenă a legislațiilor naționale. Dar apariția acestora trebuie să fie probabilă, iar măsura în cauză trebuie să aibă ca obiect prevenirea lor (a se vedea Hotărârea Vodafone și alții punctul 28 de mai sus, punctul 33 și jurisprudența citată).

30 Trebuie totuși amintit că folosirea articolului 95 CE nu este justificată atunci când actul care trebuie adoptat nu are decât în mod accesoriu drept efect armonizarea condițiilor pieței interne (a se vedea Hotărârea Curții din 18 noiembrie 1999, Comisia/Consiliul, C-209/97, Rec., p. I-8067, punctul 35 și jurisprudența citată).

31 Reiese din cele de mai sus că, atunci când există obstacole în calea schimburilor sau când este probabil ca astfel de obstacole să apară în viitor ca urmare a faptului că statele membre au adoptat sau sunt pe cale să adopte măsuri divergente față de un produs sau față de o categorie de produse, de natură să asigure un nivel inegal al protecției și să împiedice, în consecință, produsul sau produsele vizate să circule liber în Uniune, articolul 95 CE abilitează legiuitorul Uniunii să intervină adoptând măsurile adecvate, cu respectarea, pe de o parte, a alineatului (3) al articolului menționat și, pe de altă parte, a principiilor juridice menționate în tratat sau deduse de jurisprudență, în special a principiului proporționalității (Hotărârile Curții din 14 decembrie 2004, Swedish Match, C-210/03, Rec., p. I-11893, punctul 33, și Arnold André, C-434/02, Rec., p. I-11825, punctul 34).

32 Curtea a statuat de asemenea că, prin expresia „măsuri privind apropierea”, care figurează la articolul 95 CE, autorii tratatului au dorit să confere legiuitorului Uniunii, în funcție de contextul general și de împrejurările specifice ale materiei care trebuie armonizată, o marjă de apreciere cu privire la cea mai adecvată tehnică de apropiere pentru a ajunge la rezultatul dorit, în special în domenii care se caracterizează prin particularități tehnice complexe (a se vedea Hotărârea Vodafone și alții, punctul 28 de mai sus, punctul 35 și jurisprudența citată).

33 În funcție de împrejurări, aceste măsuri adecvate pot consta în obligarea tuturor statelor membre să autorizeze comercializarea produsului sau a produselor vizate, să instituie anumite condiții ale acestei obligații, chiar să interzică, provizoriu sau definitiv, comercializarea unuia sau a anumitor produse (a se vedea Hotărârea Swedish Match, punctul 31 de mai sus, punctul 34 și jurisprudența citată).

34 În lumina ansamblului acestor considerații trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a recurge la articolul 95 CE ca temei juridic al Regulamentului de bază.

35 În prezenta cauză, reiese cu claritate din Regulamentul de bază că obiectivul său principal nu este protecția bunăstării animalelor, ci ameliorarea funcționării pieței interne.

36 Mai întâi, este necesar să se arate în această privință că, în momentul adoptării Regulamentului de bază, existau divergențe cu privire la produsele vizate între actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre.

37 Astfel, reiese din Propunerea de Regulament de bază că, pentru a răspunde la neliniștile și la presiunile cetățenilor, mai multe state membre au adoptat sau erau pe cale să adopte sau să examineze măsuri legislative prin care se urmărea restrângerea sau interzicerea activităților economice legate de realizarea de produse derivate din focă, iar această situație urma să dea naștere la noi inițiative legislative în statele membre. Comisia a constatat că, în cadrul Uniunii, coexistau condiții comerciale disparate, care variau de la un stat membru sau de la un grup de state membre la altul, de unde rezulta o fragmentare a pieței interne, operatorii comerciali trebuind să își adapteze practicile la diferitele dispoziții în vigoare în fiecare stat membru.

38 De asemenea, se amintește în considerentele (4) și (5) ale Regulamentului de bază că „[v]ânarea focilor a dus la exprimarea unei îngrijorări serioase din partea opiniei publice și a unor guverne, preocupate de bunăstarea animalelor” ca urmare a suferinței la care sunt expuse focile în timpul uciderii și al jupuirii, și „[c]a răspuns la îngrijorările cetățenilor și ale consumatorilor legate de aspecte ce țin de bunăstarea animalelor [...] și posibila prezență pe piață a unor produse obținute din animale ucise și jupuite [prin metode care provoacă suferință], [că] mai multe state membre au adoptat sau intenționează să adopte norme de reglementare a comerțului cu produse din focă, interzicând importul și producerea acestora, în timp ce alte state membre nu prevăd restricții pentru comerțul cu aceste produse”.

39 Or, potrivit considerentelor (6)-(8) ale Regulamentului de bază, „diferențe[le di]ntre dispozițiile naționale care reglementează comerțul, importul, producerea și comercializarea produselor derivate din focă afectează negativ funcționarea pieței interne de produse care conțin sau ar putea conține produse derivate din focă și constituie bariere în calea comerțului cu aceste produse [...] și ar putea descuraja consumatorii de la cumpărarea de produse care nu sunt derivate din focă, dar care nu pot fi distinse ușor de produse similare derivate din focă sau de produse care ar putea include elemente sau ingrediente obținute din focă fără ca acest lucru să poată fi identificat ușor”. Obiectivul Regulamentului de bază era, așadar, „să armonizeze, la nivelul [Uniunii], normele privind activitățile comerciale care privesc produse din focă, prevenind astfel perturbarea pieței interne pentru produsele în cauză, inclusiv pentru produsele echivalente sau de substituire a produselor din focă”.

40 Rezultă din examinarea acestor considerente că, deși, date fiind preocupările cetățenilor și ale consumatorilor legate de aspectul bunăstării animalelor, mai multe state membre au adoptat sau aveau intenția să adopte măsuri de reglementare a comerțului cu produse derivate din focă, legiuitorul Uniunii a acționat urmărind obiectivul de armonizare a normelor respective și de evitare a unei perturbări a pieței interne a produselor vizate.

41 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a recurge la articolul 95 CE ca temei juridic, legiuitorul comunitar nu poate fi împiedicat să invoce acest temei juridic de faptul că protecția bunăstării animalelor este un factor decisiv pentru alegerile care trebuie făcute. O astfel de situație se poate regăsi prin analogie în ceea ce privește protecția sănătății publice [Hotărârea Curții din 5 octombrie 2000, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-376/98, Rec., p. I-8419, punctul 88, Hotărârea Curții din 10 decembrie 2002, British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, C-491/01, Rec., p. I-11453, punctul 62, și Hotărârea Curții din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, Rec., p. I-6451, punctul 30], precum și protecția consumatorilor (Hotărârea Vodafone și alții punctul 28 de mai sus, punctul 36).

42 În plus, este necesar să se arate că protecția bunăstării animalelor reprezintă un obiectiv legitim de interes general, a cărui importanță s-a tradus în special prin adoptarea de către statele membre a Protocolului privind protecția și bunăstarea animalelor anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene (JO 1997, C 340, p. 110, denumit în continuare „protocolul”). De altfel, Curtea a constatat

în numeroase rânduri interesul pe care Uniunea îl are față de sănătatea și față de protecția animalelor (Hotărârea Curții din 10 septembrie 2009, Comisia/Belgia, C-100/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 91).

43 Astfel cum reiese din considerentele (9) și (10) ale Regulamentului de bază, în acest cadru, conștient de obligațiile sale privind luarea în considerare a cerințelor de bunăstare a animalelor atunci când formulează și pune în aplicare, printre altele, politica sa privind piața internă în temeiul protocolului, legiuitorul Uniunii a concluzionat că, pentru a elimina fragmentarea actuală a pieței interne, este necesar să se prevadă norme armonizate, luându-se în considerare totodată aspectele ce țin de bunăstarea animalelor.

44 Or, pentru a fi eficace, măsura vizată în prezenta cauză trebuia să constituie un răspuns adecvat în raport cu motivele care au condus la reglementările existente sau anunțate în diferitele state membre. În această privință, reiese din considerentul (10) al Regulamentului de bază că, pentru a fi restabilită încrederea consumatorilor, pentru a se asigura, în același timp, faptul că se ține seama întru totul de considerentele legate de bunăstarea animalelor, „nu ar trebui permisă, ca regulă generală, introducerea pe piață a produselor derivate din focă”. În plus, legiuitorul Uniunii a considerat că, pentru a răspunde preocupărilor cetățenilor și ale consumatorilor privind „uciderea și jupuirea focilor în sine, sunt, de asemenea, necesare măsuri pentru reducerea cererii care determină comercializarea produselor derivate din focă și, implicit, cererea din economie ce stă la baza vânării focilor în scop comercial”.

45 Astfel cum reiese din considerentul (13) al Regulamentului de bază, legiuitorul Uniunii a considerat că modul cel mai eficace de a împiedica perturbările existente și anunțate în funcționarea pieței interne a produselor vizate consta în înlăturarea îngrijorării consumatorilor, garantându-le că, în general, niciun produs derivat din focă nu va mai fi comercializat pe piața Uniunii, în special prin intermediul interzicerii importului acestor produse provenite din țări terțe.

46 Totuși, legiuitorul Uniunii a prevăzut o excepție de la această interdicție, în ceea ce privește vânarea focilor practicată de comunitățile inuite și de celelalte comunități indigene ca mijloc de asigurare a subzistenței. Astfel, considerentul (14) al Regulamentului de bază precizează că „nu ar trebui să fie afectate interesele economice și sociale fundamentale ale comunităților inuite care vânează foci ca mijloc de asigurare a subzistenței”.

47 În plus, reiese din considerentele (3), (7) și (8) ale Regulamentului de bază că obiectivul acestuia este de a elimina obstacolele în calea liberei circulații a produselor care nu sunt derivate din focă, dar care nu pot fi distinse ușor de produse similare derivate din focă sau a produselor care ar putea include elemente sau ingrediente obținute din focă fără ca acest lucru să poată fi identificat ușor (a se vedea punctul 39 de mai sus). Astfel, ca urmare a înlăturării îngrijorării consumatorilor cu privire la faptul că, exceptând produsele provenite din vânătoarea tradițională a comunităților indigene ca mijloc de asigurare a subzistenței, produsele derivate din focă nu mai sunt comercializate în Uniune, nu se mai pune problema diferențierii dintre acestea din urmă și cele care nu sunt derivate din focă, iar toate categoriile de produse respective pot circula liber pe teritoriul Uniunii.

48 Într-un astfel de context, intervenția legiuitorului Uniunii în temeiul articolului 95 CE este justificată.

49 Această concluzie nu este infirmată de diferitele argumente ale reclamanților, prin care contestă realitatea mai multor considerații menționate la punctele precedente. În special în ceea ce privește existența unor divergențe între reglementările naționale, reclamanții arată că reiese din Propunerea de Regulament de bază că numai două state membre adoptaseră deja reglementări privind comerțul cu produse derivate din focă, iar un al treilea era în curs de a adopta o astfel de reglementare. În plus, reclamanții arată că afirmația Comisiei potrivit căreia „nu se poate exclude că și alte state membre ar fi luat în viitor inițiative similare” nu ar fi suficientă pentru a stabili un obstacol în calea funcționării pieței interne.

50 În primul rând, în ceea ce privește această din urmă afirmație cuprinsă în Propunerea de Regulament de bază, este suficient să se sublinieze că nu a fost reluată în Regulamentul de bază, ai cărui termeni reflectă o situație care evoluase între timp. Astfel, în considerentele (5) și (6) ale Regulamentului de bază se menționează că „mai multe” state membre au adoptat sau au intenția de a adopta măsuri legislative care reglementează comerțul cu produse derivate din focă, în timp ce în alte state membre, comerțul cu aceste produse nu face obiectul niciunei restricții. În această privință, Comisia a precizat că, în momentul adoptării Regulamentului de bază, interdicțiile care afectează produsele derivate din focă erau în vigoare în trei state membre, că un alt stat membru adoptase o interdicție care nu intrase încă în vigoare, că alte două state membre publicaseră și transmiseseră Comisiei proiecte legislative în acest sens și că, în lipsa unor măsuri adoptate de Uniune, alte trei state membre își comunicaseră intenția de a aplica de asemenea interdicții.

51 În al doilea rând, independent de numărul exact de state membre care au legiferat deja cu privire la acest aspect sau care au exprimat clar această intenție în momentul adoptării Regulamentului de bază, trebuie să se constate că aceste măsuri divergente erau de natură să constituie obstacole în calea liberei circulații a produselor derivate din focă. În acest cadru, faptul că un număr minim de state membre au legiferat deja sau au această intenție cu privire la un domeniu concret nu poate constitui un criteriu decisiv în ceea ce privește posibilitatea adoptării unei măsuri de apropiere la nivelul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârile Swedish Match, punctul 31 de mai sus, punctul 37, și Arnold André, punctul 31 de mai sus, punctul 38).

52 În consecință, trebuie să se considere că, în prezenta cauză, legiuitorul Uniunii a concluzionat corect că, în lipsa unei acțiuni la nivelul Uniunii, era posibil ca, ținând seama de adoptarea de către statele membre a noilor norme care reflectă preocupările crescânde ale cetățenilor și ale consumatorilor legate de aspectul bunăstării focilor, să apară obstacole în calea comerțului cu produse care conțin sau care pot conține produse derivate din focă (a se vedea în acest sens Hotărârea Swedish Match, punctul 31 de mai sus, punctul 39) sau chiar să existe deja.

53 Reclamanții arată de asemenea că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Swedish Match, punctul 31 de mai sus, elementul decisiv luat în considerare de Curte era faptul că piața produselor din tutun era o piață pe care schimburile dintre statele membre erau destul de semnificative. Totuși, situația nu este aceeași în ceea ce privește comerțul cu produse derivate din focă, în special în ceea ce privește schimburile dintre statele membre care au legiferat deja în materie.

54 În această privință, trebuie amintit că Curtea a decis că folosirea drept temei juridic a articolului 95 CE nu presupunea existența unei legături efective cu libera circulație între statele membre în fiecare dintre situațiile vizate de actul întemeiat pe o astfel de bază. Astfel cum a subliniat deja Curtea, aspectul determinant pentru a justifica invocarea drept temei juridic a articolului 95 CE este ca actul adoptat pe acest temei să aibă efectiv ca obiect ameliorarea condițiilor de stabilire și de funcționare a pieței interne (a se vedea Hotărârea Curții din 12 decembrie 2006, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-380/03, Rec., p. I-11573, punctul 80 și jurisprudența citată).

55 În orice situație, argumentul reclamanților nu poate fi primit. În ceea ce privește afirmația lor potrivit căreia producția de bunuri derivate din focă în Uniune ar fi neglijabilă, trebuie să se observe că volumul acestei producții nu este util pentru determinarea volumului schimburilor cu produsele vizate dintre statele membre, întrucât, în cadrul acestei determinări, se impune să se țină seama și de schimburile de produse importate în Uniune.

56 În plus, trebuie să se precizeze că, potrivit considerentelor (7) și (8) ale Regulamentului de bază, existența unor dispoziții naționale divergente ar putea descuraja mai mult „consumatorii de la cumpărarea de produse care nu sunt derivate din focă, dar care nu pot fi distinse ușor de produse similare derivate din focă sau produse care ar putea include elemente sau ingrediente obținute din focă fără ca acest lucru să poată fi identificat ușor, cum ar fi blănurile, capsulele de omega 3, uleiurile și articolele din piele”. Astfel, după cum s-a amintit la punctul 47 de mai sus, trebuie să se considere că

obiectivul măsurilor de armonizare prevăzute de regulamentul menționat este de a evita o perturbare a pieței interne a produselor vizate, inclusiv produsele echivalente cu produse derivate din focă sau cele cu care acestea se pot substitui. Or, astfel cum reiese din definiția produsului derivat din focă de la articolul 2 din Regulamentul de bază și din considerentul (3) al regulamentului menționat, produsele derivate din focă, precum și cele nederivate din focă, dar asemănătoare cu primele sau care conțin ingrediente derivate din focă sunt foarte variate, printre ele numărându-se produse de larg consum, care fac obiectul unor schimburi deloc neglijabile între statele membre.

57 În acest context, afirmația reclamanților potrivit căreia trebuie luate în considerare numai schimburile care privesc statele membre care au legiferat deja în materie nu poate fi primită. Astfel, întrucât produsele vizate de măsura de armonizare au o definiție largă, este evident că toate statele membre sunt vizate de schimburile cu acestea.

58 Este necesar să se concluzioneze pe baza tuturor celor de mai sus că diferențele deja existente și care urmau probabil să sporească dintre dispozițiile naționale care reglementau comerțul cu produse derivate din focă erau de natură să justifice intervenția legiuitorului Uniunii în temeiul articolului 95 CE.

59 În continuare, pe baza acestei concluzii, trebuie să se verifice dacă mai ales articolele 1, 3 și 4 din Regulamentul de bază au efectiv ca obiect ameliorarea condițiilor de stabilire și de funcționare a pieței interne.

60 Potrivit articolului 1 din Regulamentul de bază, acesta „stabilește norme armonizate privind introducerea pe piață a produselor derivate din focă”. În plus, reiese din considerentul (15) al acestuia că regulamentul menționat „nu aduce atingere altor norme comunitare sau naționale care reglementează vânătoarea de foci”.

61 Astfel, articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul de bază prevede că „[i]ntroducerea pe piață a produselor derivate din focă este permisă numai dacă produsele în cauză sunt obținute în urma unor vânători de foci desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene și contribuie la subzistența acestora” și că „[a]ceste condiții se aplică în momentul sau la locul în care sunt importate produsele”.

62 În plus, pentru a asigura că produsele autorizate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul de bază, precum și toate produsele care nu sunt derivate din focă, dar care nu pot fi ușor distinse de mărfuri similare derivate din focă sau de produsele care pot include elemente sau ingrediente din focă, fără ca acest lucru să fie evident, pot circula liber pe piața internă a Uniunii, legiuitorul a prevăzut la articolul 4 din Regulamentul de bază că „[s]tatele membre nu împiedică introducerea pe piață a produselor derivate din focă care sunt conforme cu [...] regulament[ul]”. Trebuie să se considere că această dispoziție conferă Regulamentului de bază efecte depline în raport cu obiectivul său de ameliorare a condițiilor de funcționare a pieței interne. Astfel, acest articol se opune ca statele membre să împiedice circulația în Uniune a tuturor acestor categorii de produse, în special prin intermediul unor dispoziții mai restrictive decât cele pe care le pot considera necesare pentru asigurarea bunăstării animalelor sau pentru înlăturarea îngrijorării consumatorilor. Prin urmare, articolul 4 din Regulamentul de bază exprimă obiectivul enunțat la articolul 1 din regulamentul menționat.

63 În cele din urmă, trebuie să se respingă argumentul reclamanților potrivit căruia Directiva 83/129/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 privind importul în statele membre de piele de pui de focă și de produse derivate (JO L 91, p. 30) se întemeiază pe motive cel puțin comparabile cu cele ale Regulamentului de bază, chiar dacă a fost adoptată în temeiul articolului 235 CE, devenit succesiv articolul 308 CE și ulterior articolul 352 TFUE. Potrivit jurisprudenței, temeiul juridic al unui act trebuie să fie determinat luând în considerare scopul și conținutul proprii ale acestui act, iar nu în funcție de temeiul juridic reținut pentru adoptarea altor acte comunitare care prezintă, dacă este

cazul, caracteristici similare (a se vedea Hotărârea Curții din 8 septembrie 2009, Comisia/Parlamentul European și Consiliul, C-411/06, Rep., p. I-7585, punctul 77 și jurisprudența citată). În orice caz, s-ar părea că această directivă, adoptată în temeiul Tratatului CEE, urmărește alte obiective decât Regulamentul de bază.

64 Astfel, rezultă din cele de mai sus că Regulamentul de bază are drept obiect ameliorarea condițiilor de funcționare a pieței interne și că, prin urmare, poate fi adoptat în temeiul articolului 95 CE.

65 În cadrul unei a doua obiecții, invocată în subsidiar, reclamanții susțin că articolul 95 CE nu constituie un temei juridic suficient pentru adoptarea Regulamentului de bază, întrucât, dat fiind că interdicția prevăzută afectează, potrivit acestora, în esență, comerțul cu țările terțe, ar fi fost necesar să se recurgă de asemenea la articolul 133 CE. Aceștia amintesc că Propunerea de Regulament de bază făcea trimitere la ambele dispoziții și afirmă că diferențele dintre aceasta și textul aprobat în final nu justifică folosirea exclusivă a articolului 95 CE. Or, interdicția de introducere pe piață a produselor în cauză care sunt în principal produse în afara Uniunii ar institui de fapt o interdicție a importului.

66 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că, dacă examinarea unui act al Uniunii demonstrează că urmărește o finalitate dublă sau că are o dublă componentă și dacă una dintre acestea poate fi identificată drept principală sau preponderentă, în timp ce cealaltă este numai accesorie, actul trebuie să fie întemeiat pe o singură bază juridică, respectiv pe cea impusă de scopul sau de componenta principală sau preponderentă [Hotărârea British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, punctul 41 de mai sus, punctul 94].

67 În schimb, dacă, în mod excepțional, se stabilește că actul în cauză urmărește simultan mai multe obiective sau că are mai multe componente ce sunt legate în mod indisolubil, fără ca vreuna să fie accesorie și indirectă în raport cu cealaltă, un astfel de act trebuie să fie adoptat pe baza diferitor temeiuri juridice corespunzătoare (a se vedea Hotărârea Comisia/Parlamentul European și Consiliul, punctul 63 de mai sus, punctul 47 și jurisprudența citată).

68 În consecință, trebuie analizat dacă Regulamentul de bază urmărește de asemenea un obiectiv de politică comercială comună și conține componente care țin de domeniul acestei politici și care sunt legate în mod indisolubil de componente care vizează ameliorarea funcționării pieței interne, a căror importanță este de așa natură încât actul ar fi trebuit să se bazeze pe un dublu temei juridic.

69 În această privință, trebuie arătat mai întâi că, spre deosebire de propunere, Regulamentul de bază nu interzice, în sine, nici importul, nici tranzitul sau exportul de produse derivate din focă. Astfel, articolul 3 alineatul (1) din regulamentul menționat interzice numai introducerea lor pe piață, precizând că, în ceea ce privește produsele importate, această interdicție se aplică în momentul sau la locul în care sunt importate produsele, din dorința de eficacitate, astfel cum rezultă din considerentul (10) al aceluiași regulament. În această privință, articolul 2 punctul 5 din Regulamentul de bază definește importul drept „orice intrare de bunuri pe teritoriul vamal al Comunității”.

70 Importul de produse derivate din focă este, așadar, interzis numai în cazurile în care aceste produse sunt destinate să fie introduse pe piața Uniunii. În plus, se impune să se observe, cum a observat și Comisia, că, prin interzicerea introducerii pe piață a produselor derivate din focă, Regulamentul de bază nu împiedică intrarea, depozitarea, transformarea sau fabricarea de produse derivate din focă pe teritoriul Uniunii dacă sunt destinate exportului și nu sunt introduse niciodată în circuitul comercial pe piața Uniunii. În plus, articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de bază prevede de asemenea, pe de o parte, că importul de produse derivate din focă este permis și în situația în care are un caracter ocazional și constă exclusiv în bunuri destinate uzului personal, iar nu unor scopuri comerciale și, pe de altă parte, că introducerea pe piață cu caracter nonprofit a produselor din focă este permisă și în cazul în care produsele rezultă dintr-o vânătoare reglementată prin legislația națională și având ca

scop unic gestionarea durabilă a resurselor marine. În cele din urmă, interdicția introducerii pe piață privește de asemenea produsele derivate din focă și originare din statele membre, chiar dacă nu se contestă că volumul acestora nu este semnificativ.

71 Trebuie să se deducă de aici că interzicerea importului este efectiv prevăzută în scopul de a împiedica introducerea pe piață a produselor derivate din focă și, astfel, de a îndeplini obiectivul unic al Regulamentului de bază, respectiv ameliorarea funcționării pieței interne. În acest cadru, efectele regulamentului menționat asupra comerțului exterior nu sunt decât secundare.

72 În consecință, este necesar să se concluzioneze că unicul obiectiv urmărit de Regulamentul de bază și în special de articolul 3 alineatul (1) ultima teză din acesta este de a asigura eficacitatea măsurilor prin care se urmărește ameliorarea funcționării pieței interne, fără a se urmări și un obiectiv legat de punerea în aplicare a politicii comerciale comune. Având în vedere această concluzie și jurisprudența amintită la punctele 66 și 67 de mai sus, trebuie constatat că Regulamentul de bază nu putea avea drept temei juridic concomitent articolele 95 CE și 133 CE

73 În orice caz, trebuie amintit în această privință că, în Hotărârea British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco (punctul 98), punctul 41 de mai sus, Curtea a considerat că, în cauza respectivă, trimiterea eronată la articolul 133 CE ca al doilea temei juridic al directivei contestate nu conducea prin ea însăși la nevaliditatea acesteia. Curtea a considerat că o asemenea eroare în referirile unui act al Uniunii nu constituie astfel decât un viciu pur formal, cu excepția cazului în care conduce la nelegalitatea procedurii aplicabile pentru adoptarea acestui act (a se vedea Hotărârea Swedish Match, punctul 31 de mai sus, punctul 44 și jurisprudența citată).

74 Această abordare se aplică prin analogie și în speță. Trebuie în special să se observe că articolele 95 CE și 133 CE implică modalități de vot identice în cadrul Consiliului.

75 Astfel, articolul 95 alineatul (1) CE prevede că măsurile luate în temeiul său se adoptă în conformitate cu procedura de codecizie vizată la articolul 251 CE și după consultarea Comitetului Economic și Social. Amintim că, în procedura de codecizie prevăzută la articolul 251 CE, Consiliul hotărăște în principiu cu majoritate calificată, cu excepția cazului când intenționează să aprobe modificările la poziția sa comună care au fost formulate de Parlamentul European și care au făcut obiectul unui aviz negativ al Comisiei, caz în care trebuie să hotărască în unanimitate. În ceea ce privește articolul 133 alineatul (4) CE, acesta prevede că, în exercitarea competențelor care îi sunt atribuite prin această dispoziție, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

76 Prin urmare, folosirea dublului temei juridic constituit de articolele 95 CE și 133 CE nu ar fi avut nicio influență asupra regulilor de vot aplicabile în cadrul Consiliului. În plus, folosirea exclusivă a articolului 95 CE nu a adus atingere drepturilor Parlamentului European, întrucât acest articol face trimitere explicit la procedura de codecizie vizată la articolul 251 CE (a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 11 iunie 1991, Comisia/Consiliul, cunoscută sub numele „Dioxid de titan”, C-300/89, Rec., p. I-2867, punctele 17-21)

77 În aceste condiții, se impune să se concluzioneze că, presupunând că Regulamentul de bază intră și în domeniul de aplicare al articolului 133 CE, folosirea exclusivă a articolului 95 CE drept temei juridic nu ar fi putut să conducă la neregularitatea procedurii de adoptare a regulamentului respectiv, astfel încât, în consecință, acesta nu poate fi invalidat [a se vedea prin analogie Hotărârile Swedish Match, punctul 31 de mai sus, punctele 43-45, și British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, punctul 41 de mai sus, punctele 106-111].

78 Prin urmare, primul aspect al prezentului motiv trebuie respins.

– Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiilor subsidiarității și proporționalității

79 În primul rând, reclamanții arată că obiectivul principal, chiar unic, al Regulamentului de bază este protecția bunăstării animalelor, iar un asemenea obiectiv nu aparține domeniilor de competență exclusivă a Uniunii. Cu toate acestea, instituțiile nu ar demonstra modul în care o legislație prin care se urmărește protejarea bunăstării focilor adoptată la nivelul Uniunii ar fi cea mai adecvată și mai necesară.

80 Trebuie amintit că, în perioada când a fost adoptat Regulamentul de bază, principiul subsidiarității era enunțat la articolul 5 al doilea paragraf CE, potrivit căruia, în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea nu intervine decât în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot să fie realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii din cauza dimensiunilor sau a efectelor acțiunii preconizate. Acest principiu era concretizat în Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul CE (JO 1997, C 340, p. 173), care stabilea de asemenea, la alineatul (5), linii directoare pentru a stabili dacă sunt îndeplinite aceste condiții.

81 În ceea ce privește actele legislative, protocolul menționat precizează la alineatele (6) și (7) că Comunitatea legiferează numai în măsura în care este necesar și că măsurile Comunității trebuie să permită o marjă de decizie cât mai mare posibil în plan intern, această marjă trebuind să rămână totuși compatibilă cu realizarea obiectivului măsurii și să respecte cerințele tratatului.

82 Protocolul precizează în plus, la alineatul (3), că principiul subsidiarității nu pune în discuție competențele conferite Comunității prin tratat, astfel cum sunt interpretate de Curte.

83 În această privință se impune mai întâi să se respingă argumentația reclamanților care se întemeiază pe afirmația eronată potrivit căreia obiectivul Regulamentului de bază este protecția bunăstării animalelor. Astfel, după cum s-a constatat la punctul 64 de mai sus, regulamentul menționat are ca obiect ameliorarea condițiilor de funcționare a pieței interne, ținând seama de protecția bunăstării animalelor.

84 În ceea ce privește articolul 95 CE, Curtea a decis că principiul subsidiarității se aplică acolo unde legiuitorul Uniunii folosește acest temei juridic, în măsura în care această dispoziție nu îi acordă o competență exclusivă de a reglementa activitățile economice pe piața internă, ci numai o competență în vederea ameliorării condițiilor de stabilire și de funcționare a acesteia, prin eliminarea obstacolelor în calea liberei circulații a mărfurilor și a liberei prestări a serviciilor sau suprimarea denaturării concurenței [Hotărârea British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, punctul 41 de mai sus, punctul 179].

85 Or, trebuie să se constate că obiectivul Regulamentului de bază nu poate fi realizat în mod satisfăcător printr-o acțiune întreprinsă numai în statele membre, ci presupune o acțiune la nivelul Uniunii, astfel cum demonstrează evoluția eterogenă a legislațiilor naționale în prezenta cauză (a se vedea punctele 38 și 39 de mai sus). În consecință, obiectivul acțiunii vizate poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii.

86 Întrucât reclamanții nu au prezentat niciun alt element în susținerea argumentației lor, aceasta trebuie respinsă.

87 În al doilea rând, în ceea ce privește încălcarea invocată a principiului proporționalității, trebuie amintit că rezultă dintr-o jurisprudență constantă că acesta impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea dintre mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea Curții din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, Rep., p. I-6681, punctul 124 și jurisprudența citată)

88 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al respectării acestor condiții, Curtea a recunoscut în favoarea legiuitorului comunitar, în cadrul exercitării competențelor care îi sunt conferite, o putere largă de apreciere în domenii în care acțiunea sa implică alegeri de natură politică, precum și economică sau socială și în care acesta trebuie să efectueze aprecieri și evaluări complexe. Astfel, nu se pune problema dacă o măsură adoptată într-un astfel de domeniu era singura sau cea mai adecvată posibil, numai caracterul vădit inadecvat al acesteia în raport cu obiectivul pe care instituțiile competente îl urmăresc putând afecta legalitatea respectivei măsuri (a se vedea Hotărârea Vodafone și alții, punctul 28 de mai sus, punctul 52 și jurisprudența citată).

89 Cu toate acestea, chiar în prezența unei astfel de competențe, legiuitorul Uniunii este obligat să își bazeze alegerea pe criterii obiective. În plus, în cadrul aprecierii constrângerilor legate de diferite măsuri posibile, acesta trebuie să examineze dacă obiectivele urmărite de măsura reținută sunt de natură să justifice consecințe economice negative, chiar considerabile, pentru anumiți operatori (a se vedea Hotărârea Vodafone și alții, punctul 28 de mai sus, punctul 53 și jurisprudența citată).

90 În prezenta cauză, reiese din considerentele (10)-(14) ale Regulamentului de bază că acesta urmărește obiectivul ameliorării funcționării pieței interne a produselor vizate, ținând seama de protecția bunăstării animalelor, precum și de situația particulară a comunităților inuite și a altor comunități indigene. În plus, o comparație între Propunerea de Regulament de bază și Regulamentul de bază propriu-zis demonstrează că legiuitorul a analizat concret situația din Uniune care a necesitat această măsură și a limitat considerabil domeniul ei de aplicare în raport cu propunerea Comisiei. În particular, Regulamentul de bază prevede numai o interzicere a introducerii pe piață a produselor vizate și pune în aplicare opțiunea de a stabili o regulă foarte generală de interzicere însoțită în esență de o singură scutire, delegând Comisiei, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul de bază, adoptarea măsurilor privind punerea sa în aplicare. Trebuie dedus de aici că măsurile prevăzute au fost strict limitate la ceea ce legiuitorul a considerat necesar în scopul înlăturării obstacolelor în calea liberei circulații a produselor indicate.

91 *Primo*, argumentele invocate de reclamanți nu pot demonstra că Regulamentul de bază este vădit inadecvat pentru îndeplinirea obiectivului urmărit.

92 Pe de o parte, aceștia nu prezintă mai multe argumente în susținerea afirmației potrivit căreia măsura de interzicere a produselor derivate din focă prevăzută de Regulamentul de bază nu poate participa la promovarea consolidării pieței interne. Pe de altă parte, la fel ca în analiza încălcării invocate a principiului subsidiarității (a se vedea punctul 83 de mai sus), argumentația lor, care se întemeiază pe afirmația eronată potrivit căreia obiectivul Regulamentului de bază este protecția bunăstării animalelor, trebuie respinsă.

93 *Secundo*, trebuie de asemenea să se respingă argumentul reclamanților potrivit căruia Regulamentul de bază ar depăși ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor sale. Astfel, caracterul proporțional al respectivului regulament nu poate fi examinat în raport cu alte obiective decât cele urmărite prin același regulament.

94 Nici argumentul reclamanților potrivit căruia măsura etichetării ar fi mai puțin restrictivă și mai eficace pentru a îndeplini obiectivele Regulamentului de bază nu poate fi primit.

95 Reiese din Regulamentul de bază că adoptarea unei măsuri care permite introducerea pe piață numai a produselor derivate din focă în cazul cărora se respectă cerințele privind bunăstarea animalelor, precum și, mai special, măsura etichetării au fost examinate și apoi înlăturate de legiuitor. În această privință, considerentele (11) și (12) ale regulamentului menționat prevăd că, „[c]u toate că uciderea și jupuirea focilor s-ar putea efectua prin metode prin care să se evite durerea, suferința psihică, teama și alte forme de suferință, date fiind condițiile în care are loc vânătoarea de foci, verificarea și controlarea în permanență a respectării cerințelor legate de bunăstarea animalelor de către vânători nu sunt o soluție fezabilă în practică sau sunt foarte dificil de realizat într-o manieră eficace, astfel cum se

menționează în concluziile din 6 decembrie 2007 ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară", și că „este clar că alte tipuri de norme armonizate, cum ar fi cerințele de etichetare, nu ar avea aceleași rezultate [și că, î]n plus, obligația de etichetare a produselor derivate în întregime sau parțial din focă ar însemna o povară semnificativă pentru producători, distribuitori și comercianți cu amănuntul, implicând în același timp costuri disproporționate în cazurile în care produsele din focă reprezintă doar o mică parte din produsul în cauză, [în timp ce, d]impotrivă, măsurile din prezentul regulament vor fi mai ușor de respectat, restabilind, în același timp, încrederea consumatorilor".

96 Trebuie dedus din aceasta că, ulterior analizării aspectului domeniului de aplicare al acestor măsuri în practică, legiuitorul a considerat că ele nu permit îndeplinirea obiectivului urmărit și că interzicerea la nivel general a introducerii pe piață a produselor derivate din focă era mijlocul cel mai adecvat pentru garantarea liberei circulații a bunurilor. Niciunul dintre argumentele invocate de reclamanți nu poate demonstra că aceste considerații sunt eronate. În această privință, trebuie arătat că faptul că, potrivit acestora, niciun organism nu ar fi fost încă recunoscut în temeiul articolului 6 din regulamentul atacat și că există în prezent o interdicție totală de introducere pe piață nu vizează validitatea Regulamentului de bază, ci pe cea a regulamentului atacat.

97 *Tertio*, în ceea ce privește caracterul proporțional în sens strict al Regulamentului de bază, reclamanții susțin că acesta are efecte disproporționate asupra comunităților inuite, respectiv că ar avea o incidență considerabilă asupra supraviețuirii acestor comunități. Scutirea care le vizează ar rămâne ineficientă în special ca urmare a faptului că inuiții nu practică ei înșiși comerțul cu produse derivate din focă.

98 Pentru a susține o astfel de afirmație, reclamanții se limitează să se refere la puncte specifice din cererea introductivă. Totuși, se impune să se observe că aceste puncte descriu numai modul de viață al comunităților inuite, vânătoarea de foci practicată de acestea și dificultățile de viață și de supraviețuire ale acestor populații. Numai punctul 34 din cererea introductivă vizează efectele măsurii asupra situației lor, afirmând că, din cauza regulamentului atacat coroborat cu Regulamentul de bază și în lumina interpretării restrictive deja date acestuia, cea mai mare parte a exporturilor de produse derivate din focă spre Uniune va dispărea și că, în consecință, exporturile spre Uniune de produse inuite derivate din focă vor fi grav afectate. Aceștia concluzionează că regulamentul atacat va conduce probabil la dispariția unei piețe importante, precum și a infrastructurilor aferente ei. În ședință, reclamanții au adăugat că inuiții nu ar avea alte opțiuni decât să se întemeieze pe întreprinderi comerciale și pe infrastructurile lor și să suporte dificultățile legate de sistemul contestat al organismelor recunoscute care emit atestatele privind produsele derivate din focă și autorizate pe piața Uniunii. Or, astfel de considerații, care, în plus, sunt foarte generale și nesusținute, nu demonstrează existența unui prejudiciu suferit de comunitățile inuite care ar fi disproporționat față de obiectivul urmărit de Regulamentul de bază.

99 În al treilea rând, în ceea ce privește critica instrumentului ales, respectiv regulamentul, trebuie amintit că alineatul (6) din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității prevedea că, „[d]eși sunt la fel de importante, directivele sunt preferabile regulamentelor".

100 Această dispoziție trebuie interpretată în contextul său, în special în raport cu prima teză a alineatului menționat din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, potrivit căreia forma acțiunii Uniunii este atât de simplă pe cât o permit realizarea adecvată a obiectivului măsurii respective și necesitatea unei puneri în aplicare eficiente. Astfel, prevăzând că directivele sunt preferabile, „[d]eși sunt la fel de importante", este necesar să se arate că această dispoziție lasă legiuitorului o marjă de apreciere cu privire la alegerea instrumentului care trebuie adoptat.

101 La pagina 16 din Propunerea de Regulament de bază, Comisia a considerat că alte instrumente decât regulamentul nu ar fi fost adecvate, întrucât, în special, o directivă necesita măsuri de transpunere naționale și sporea riscul unor aplicări divergente și că era de asemenea indispensabilă garantarea aplicării uniforme a derogărilor eventuale de la interdicțiile comerciale în vigoare.

102 Având în vedere măsura prevăzută de Regulamentul de bază, care constă în esență într-o interdicție însoțită de o scutire și de două excepții și care necesită măsuri privind punerea sa în aplicare la nivelul Uniunii, trebuie să se considere că legiuitorul Uniunii a respectat aceste cerințe și că nu s-a dovedit că o directivă ar fi fost mai adecvată. În plus, prin stabilirea unei norme generale, aplicabilă începând din a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și prin stabilirea la articolul 8 a faptului că articolul 3, care cuprinde esența măsurii, era aplicabil de la 20 august 2010, Regulamentul de bază a asigurat intrarea în vigoare rapidă a principiului interdicției, lăsând Comisiei timpul necesar pentru adoptarea de măsuri pentru punerea lui în aplicare.

103 În consecință, al doilea aspect al prezentului motiv trebuie de asemenea respins.

– Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale

104 Potrivit reclamanților, Regulamentul de bază încalcă articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), precum și articolul 8 din CEDO, prin raportare la articolele 9 și 10 din aceasta, astfel cum este interpretat de jurisprudența Curții, precum și dreptul lor fundamental de a fi ascultați. Aceste drepturi ar trebui interpretate și în lumina dispozițiilor privind protecția popoarelor autohtone în dreptul internațional, astfel cum rezultă în special de la articolul 19 din Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene, adoptată la 13 septembrie 2007.

105 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că protecția conferită prin articolele din CEDO invocate de reclamanți este pusă în aplicare în dreptul Uniunii prin articolele 17, 7, 10 și, respectiv, 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 389). Prin urmare, se impune ca în continuare să se facă referire numai la aceste ultime dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 8 decembrie 2011, Chalkor/Comisia, C-386/10 P, Rep., p. I-13085, punctul 51).

106 În primul rând, reclamanții susțin că Regulamentul de bază nu ține seama de dreptul lor de proprietate, în sensul că ar exista incidențe asupra dreptului reclamanților de a exploata comercial în Uniune produsele derivate din focă, sursă importantă de venit pentru aceștia, și, în consecință, asupra sănătății și a bunăstării populațiilor inuite. O astfel de restricție a utilizării dreptului de proprietate al reclamanților nu ar fi justificată decât atunci când este proporțională în raport cu obiectivul urmărit. Reclamanții afirmă că concluziile din Hotărârea Curții din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, Rep., p. I-6351), le sunt aplicabile, întrucât această interdicție ar implica o restricție considerabilă a utilizării dreptului lor de proprietate.

107 Trebuie să se observe mai întâi că situația de fapt din prezenta cauză este foarte diferită de cea din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, punctul 106 de mai sus, care privea o măsură de înghețare a fondurilor pentru care Curtea a considerat că, chiar dacă constituia o măsură conservatorie, care nu avea scopul de a priva persoanele respective de proprietatea lor, cuprindea incontestabil o restricție a folosinței dreptului de proprietate al reclamantului în această cauză, restricție care, în plus, trebuia calificată drept considerabilă ca urmare a aplicabilității generale a măsurii de înghețare și ținând seama de data de la care îi fusese aplicabilă. În prezenta cauză, reclamanții invocă, în esență, o atingere adusă dreptului lor de proprietate în măsura în care acesta privește focile prinse.

108 Trebuie amintit că Regulamentul de bază nu interzice introducerea pe piață a produselor derivate din focă provenite din forme de vânătoare desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene ca mijloc de asigurare a subzistenței. Reclamanții susțin că această dispoziție este o „formă fără fond”. Cu toate acestea, chiar considerând că concluziile din Hotărârea Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, punctul 106 de mai sus, pot fi transpuse în prezenta

cauză, reclamanții nu prezintă elemente de probă care să demonstreze că, din cauza acestei unice dispoziții din Regulamentul de bază, dreptul lor de proprietate ar fi afectat. Astfel cum s-a observat la punctul 98 de mai sus, explicațiile formulate la punctele din cerere la care fac trimitere reclamanții în această privință nu pot fi utile în acest sens.

109 Pe de altă parte, reclamanții fiind de origini foarte diverse și nefăcând, în majoritate, parte din comunități inuite, ar fi trebuit să demonstreze efectele asupra dreptului lor de proprietate din perspectiva diferitor categorii cărora le aparțin. În această privință, trebuie amintit că Curtea a precizat că garanțiile conferite de dreptul de proprietate nu pot fi extinse la protecția simplelor interese sau a șanselor de ordin comercial, al căror caracter aleatoriu este inerent esenței înseși a activității economice (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 septembrie 2008, FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, Rep., p. I-6513, punctul 185). În consecință, argumentația reclamanților cu privire la acest aspect nu poate fi primită.

110 În al doilea rând, privind pretinsa încălcare a dreptului de a fi ascultat, reclamanții arată că, potrivit jurisprudenței, procedurile aplicabile trebuie, în cazul unor restricții considerabile aduse dreptului de proprietate al unui individ, să ofere persoanei vizate o ocazie adecvată de a-și prezenta situația autorităților competente. În plus, acest drept ar trebui interpretat în lumina articolului 19 din Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene.

111 Această argumentație nu poate fi primită. Mai întâi, în ceea ce privește dreptul de a fi ascultat anterior limitării dreptului de proprietate, trebuie amintit că reclamanții nu au stabilit vreo atingere adusă dreptului lor de proprietate (a se vedea punctele 106-109 de mai sus).

112 În continuare, trebuie amintit că Uniunea trebuie să își exercite competențele cu respectarea dreptului internațional, Curtea precizând în plus că un act adoptat în temeiul acestor competențe trebuie să fie interpretat, iar domeniul său de aplicare limitat, în lumina normelor relevante ale dreptului internațional (a se vedea Hotărârea Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, punctul 106 de mai sus, punctul 291 și jurisprudența citată). Or, textul invocat de reclamanți este cel al unei declarații și nu are, așadar, forța obligatorie a unui tratat. Nu se poate considera că această declarație acordă inuiților drepturi autonome și suplimentare față de cele prevăzute de dreptul Uniunii.

113 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în cadrul procedurii de adoptare a unui act al Uniunii bazat pe un articol din tratat, singurele obligații de consultare care se impun legiuitorului Uniunii sunt cele prevăzute de articolul în cauză (Hotărârea Curții din 14 octombrie 1999, Atlanta/Comunitatea Europeană, C-104/97 P, Rec., p. I-6983, punctul 38). Or, articolul 95 CE nu crea o obligație specială a legiuitorului în sensul consultării reclamanților.

114 În orice caz, Comisia, susținută de Parlamentul European și de Consiliu, susține că comunitățile inuite au fost consultate într-o măsură semnificativă și în repetate rânduri atât cu ocazia redactării Regulamentului de bază, cât și a măsurilor de aplicare. Reclamanții contestă pertinența și utilitatea anumitor întâlniri menționate. Totuși, nu se contestă că scutirea care îi privește pe inuiți a fost introdusă ulterior întâlnirii din 21 ianuarie 2009, cu ocazia căreia comunitățile inuite au fost reprezentate.

115 În cele din urmă, reiese din considerentul (14) al Regulamentului de bază că legiuitorul Uniunii a ținut seama de situația particulară a comunităților inuite astfel cum este reluată în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene și, din acest motiv, a considerat că o scutire a produselor provenite din forme de vânătoare desfășurate în mod tradițional de acestea ca mijloc de asigurare a subzistenței trebuia autorizată.

116 În al treilea rând, potrivit reclamanților, prin adoptarea Regulamentului de bază, legiuitorul nu ar fi găsit echilibrul corect punând în balanță interesele inuiților și pe cele urmărite prin regulamentul menționat, care ar afecta considerabil condițiile de viață ale reclamanților și, în general, condițiile de viață ale populațiilor inuite

117 Această argumentație trebuie respinsă. Astfel, reclamanții nu formulează argumente sau elemente de probă care să demonstreze pretinsa încălcare a articolului 8 din CEDO. După cum s-a observat la punctele 98 și 108 de mai sus, explicațiile prezentate la punctele din cererea introductivă la care fac trimitere reclamanții în această privință nu aduc mai multe elemente în acest sens. În ceea ce privește articolele 9 și 10 din CEDO, precum și articolele 10 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, reclamanții recunosc că acestea nu au fost încălcate direct de Regulamentul de bază.

118 În orice caz, trebuie amintit că reiese din considerentul (15) al Regulamentului de bază că acesta nu afectează nici normele Uniunii, nici normele naționale care reglementează vânarea focilor și că, în temeiul articolului 3 alineatul (1), regulamentul menționat autorizează introducerea pe piață a produselor derivate din focă și provenite din forme de vânătoare desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene în vederea asigurării subzistenței

119 Prin urmare, este necesar să se respingă al treilea aspect al primului motiv și, în consecință, motivul în ansamblu.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

120 În cadrul acestui motiv, invocat în subsidiar, reclamanții susțin că Comisia și-a exercitat atribuțiile în alt scop decât cel pentru care i-au fost conferite. Astfel, în loc să stabilească o scutire efectivă privitoare la inuiți, Comisia ar fi acționat în scopul de a bloca orice introducere pe piața Uniunii a produselor derivate din focă, inclusiv a produselor provenite din forme de vânătoare practicate de inuiți.

121 După cum a statuat Curtea în repetate rânduri, un act reprezintă un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (Hotărârea Curții din 13 noiembrie 1990, Fedesa și alții, C-331/88, Rec., p. I-4023, punctul 24, și Hotărârea Curții din 22 noiembrie 2001, Țările de Jos/Consiliul, C-110/97, Rec., p. I-8763, punctul 137).

122 Considerentele relevante ale regulamentului atacat au următorul cuprins:

„(1) Regulamentul [de bază] permite introducerea pe piață a produselor derivate din focă care sunt obținute în urma unor vânători de foci desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite și de alte comunități indigene și care contribuie la subzistența acestora [...]

(2) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Regulamentului [de bază], este necesar să se specifice condițiile pentru importul și introducerea pe piața Uniunii a produselor derivate din focă.

(3) Introducerea pe piață a produselor derivate din focă obținute ca urmare a activităților de vânătoare practicate în mod tradițional de comunitatea inuită și de alte comunități indigene și care contribuie la subzistența acestora ar trebui permisă în cazul în care aceste activități de vânătoare fac parte din moștenirea culturală a comunităților respective și cu condiția ca produsele derivate din focă să fie utilizate, consumate sau procesate, cel puțin parțial, în cadrul acestor comunități, conform tradițiilor specifice.

[...]

(5) Având în vedere acest cadru excepțional, trebuie să se introducă un mecanism eficace pentru asigurarea unei verificări adecvate a respectării acestor cerințe. Acel mecanism trebuie să nu restricționeze comerțul mai mult decât este necesar.

[...]

(12) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare de urgență, având în vedere faptul că stabilește norme de punere în aplicare a articolului 3 din Regulamentul [de bază], care se aplică de la 20 august 2010."

123 Astfel, potrivit articolului 3 din regulamentul atacat:

„(1) Produsele derivate din focă obținute ca urmare a activităților de vânătoare practicate de comunitățile inuite sau de alte comunități indigene pot fi introduse pe piață numai dacă se stabilește că acestea provin din activități de vânătoare de foci care îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:

(a) sunt practicate de comunități inuite sau de alte comunități indigene care au o tradiție în ceea ce privește vânătoarea de foci în cadrul comunității sau al regiunii geografice;

(b) produsele obținute în urma acestor activități de vânătoare de foci sunt utilizate, consumate sau procesate, cel puțin parțial, în cadrul comunităților respective, conform tradițiilor specifice;

(c) contribuie la subzistența comunității.

(2) La momentul introducerii pe piață, produsul derivat din focă trebuie însoțit de certificatul menționat la articolul 7 alineatul (1)."

124 Potrivit articolelor 6 și 7 din regulamentul atacat, certificatele care stabilesc că produsele derivate din focă îndeplinesc condițiile stabilite sunt emise de „organismele recunoscute".

125 În cele din urmă, articolul 12 din regulamentul menționat prevede intrarea sa în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

126 Reclamanții invocă două serii de argumente. În primul rând, regulamentul atacat nu ar fi fost adoptat într-un termen rezonabil anterior începerii aplicării interdicției de introducere pe piață. Comisia ar fi întârziat pregătirea punerii în aplicare a „scutirii inuite".

127 În al doilea rând, regulamentul atacat, astfel cum a fost adoptat și interpretat de Comisie, ar lipsi „scutirea inuită" de orice efect util. În special, cu încălcarea acestui articol, regulamentul atacat ar interzice introducerea pe piața Uniunii a produselor derivate din focă și provenite din forme de vânătoare în mod tradițional practicate de comunitățile inuit, dar care sunt apoi prelucrate sau vândute de alte comunități.

128 Trebuie să se constate că niciuna dintre aceste afirmații, în majoritate nesusținute, nu poate demonstra că, în prezenta cauză, Comisia și-ar fi utilizat atribuțiile în alte scopuri decât cel enunțat în considerentul (2) al regulamentului atacat.

129 În primul rând, în ceea ce privește momentul în care a fost adoptat regulamentul atacat, trebuie să se observe că acesta a fost adoptat la 10 august 2010, publicat la 17 august 2010 și, în temeiul articolului 12, a intrat în vigoare în a treia zi de la publicare, respectiv la 20 august 2010, cu alte cuvinte, în ziua când a început aplicarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul de bază. Or, acest fapt nu permite, în sine, să se considere că Comisia a acționat în scopul de a împiedica realizarea obiectivului fixat. Pe de altă parte, nu se poate reproșa Comisiei că a consultat diferitele părți vizate, inclusiv organizațiile

de protecție a drepturilor animalelor. Considerațiile expuse de reclamanți vizează critici privind procedura de consultare desfășurată de Comisie, dar nu pot constitui elementele unui abuz de putere. Dimpotrivă, consultarea acestor diferite părți de către Comisie, între care și reprezentanți ai comunităților inuite, ar putea să indice doar că aceasta a intenționat efectiv să ia cunoștință de toate elementele pertinente ale problematicii care trebuia soluționată. Așadar, fără a fi contrazisă de reclamanți, Comisia arată că mai mulți reclamanți au fost prezenți la întâlnirea din 18 noiembrie 2009, în cadrul căreia s-a distribuit și s-a discutat o notă de informare privind textul prevăzut, aceasta fiind ulterior publicată pe internet. În plus, Comisia a publicat proiectul regulamentului atacat pe internet la 2 iunie 2010.

130 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația întemeiată pe faptul că Comisia ar da o interpretare prea largă interdicției și una prea restrictivă derogărilor de la aceasta, trebuie să se observe că, prin aceasta, reclamanții critică în realitate conținutul și efectele măsurilor prevăzute de regulamentul atacat, care, potrivit acestora, nu ar fi conforme cu obiectivul său, cum a fost predefinit acesta de Regulamentul de bază. Reclamanții susțin că conținutul regulamentului atacat, astfel cum a fost interpretat de Comisie, demonstrează că adevăratul obiectiv urmărit de Comisie era diferit de cel pentru care Regulamentul de bază i-a conferit atribuții. În susținerea acestor afirmații, ei prezintă declarații care cuprind interpretări ale Comisiei și ale autorităților naționale privind aplicarea în practică a normelor prevăzute. Or, nimic din această argumentație sau din dosar nu permite să se stabilească faptul că realizarea unor astfel de efecte, pretins negative pentru comerțul cu produsele vizate, era obiectivul urmărit de Comisie cu ocazia adoptării regulamentului atacat. Argumentația reclamanților necesită mai degrabă o verificare a conformității declarațiilor menționate cu Regulamentul de bază.

131 În consecință, prezentul motiv trebuie respins.

132 Având în vedere toate cele de mai sus, trebuie să se respingă cererea de anulare și, prin urmare, acțiunea în ansamblu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

133 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanții au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisie, în conformitate cu concluziile acesteia.

134 Consiliul și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, conform articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din același regulament.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, pe domnii Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, pe doamna Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), pe domnul Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott &

Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diș Ticaret Ltd Șirketi și Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Dittrich Wiszniewska-Białecka Prek

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 aprilie 2013.

Semnături